

vilde skjule for Eftertanken, æggede ham op til at tumle ud i et nyt Vovespil. Han droges til hende som til det Bedøvelsesmiddel, han nu igen trængte til for at faa sit Sind i Ligevægt; og han følte, at netop hun vilde kunne iskænke en saadan stærk og hidsende Selvforglemmelsens Drik, som nu behøvedes. Hensynet til Jakobe maatte her vige for det større Formaål: at gengive ham hans Arbejds- og Kampdygtighed. Naar han ved Valget af sin officielle Hustru havde opfyldt Forpligtelsen til — ligesom de kongelige Personer — at lade Politiken raade, maatte han ogsaa have disses særlige Ret til at tage det mindre strengt med den ægteskabelige Troskabspligt. Desuden: Jakobe havde jo selv givet ham Anvisningen. Vilde man Maalet, maatte man ogsaa ville Midlet — havde hun sagt.

Han havde efter Tjenestefolkenes Bortgang paany nærmet sig Nanny. Idet han atter gav sig til at tale om Rom og om deres Afsked der, lagde han helt fortroligt en Haand op paa Sofa-ryggen bagved hende. Og nu gik det hende ganske som hin Dag paa Køreturen over Janiculus: denne uventet dristige Tilnærmelse gjorde hende igen mindre sikker paa sig selv, og hun flyttede sig urolig paa Sædet.

Der var nu ogsaa noget i hans Blik, der vakte en ubehagelig Erindring hos hende om en Drøm, hun havde haft en Nat under Hjemrejsen fra Italien, . . . en af disse sære, uhyggelige, vellystfulde Drømme, hvoraf hun altid vaagnede med en forfærdelig Hovedpine. Hun havde et Par Dage forinden besøgt en zoologisk Have og der været meget optaget af en stor, gulflammet Tiger. Denne kom nu krybende over Gulvet hen til hendes Seng og gav sig til at lege med hende og stryge